

Ohlášky – neděle 27. 11. 2022

Dnes prožíváme **1. neděli adventní** – začíná nový liturgický rok.

- Středa 30. 11. – **Svátek sv. Ondřeje, apoštola**
- Sobota 3. 12. – **Památka sv. Františka Xaverského, kněze**
- Příští neděle 4. 12. 2022 bude **2. neděle adventní**.

- Tuto neděli, tj. 1. neděle adventní bude při mši sv. **žehnání adventních věnců**.
- **Adventní Roráty v Lovosicích** budou každý čtvrtek od 8:00 ve farní kapli.
- V sobotu 3. prosince 13:00–15:00 přijede **sestra Kateřina** z Olomouce a v Lovosicích bude setkání **Služebníků Ježíšova Velekněžského srdce**.
- Společnost pro obnovu Mariánského sloupu srdečně zve ve čtvrtek **8. prosince 2022 od 10:00 hod** na slavnostní bohoslužbu do chrámu Matky Boží před Týnem na Staroměstském náměstí v Praze, spojenou s **dekorováním sochy Panny Marie Immaculaty** pražskými hasiči. Mši bude celebrovat **J. Exc. Mons. Jan Graubner, arcibiskup pražský, metropolita a primas český**.
- 9.12.22 bude v kostele sv. Václava Koncert Lovosický chrám Sbor + žesťový kvintet
- V neděli **11. 12. 2022 od 10 h** po mši sv. bude **setkání farnosti** v sále lovosické staré radnice. Prosím vyhraďte si pro tuto událost čas. Je to příležitost společně pohovořit, vytvářet přátelské vztahy a být spolu – to je jeden z hlavních způsobů jak vytváříme společenství, **stáváme se církví**.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30 bohoslužba slova
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 1 (2022/23)
27. 11. 2022

1. neděle adventní

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 1. týdne adventního

Neděle 27. 11. - **Mt 24,37-44:** Téma příchodu Pána propojuje advent s Vánoce. Konec věků není chvílí, kdy se teprve rozhodne, zda Pán dějin přijde. Evangelium mluví o jeho příchodu jako o jisté skutečnosti. Problém je naše připravenost na jeho příchod. Nelze žít neustále v obavě, strachu či se sbaleným kufrem. Co tedy znamená „být připraven“? Člověk, který nesleduje žádné zprávy, ani netuší, že se blíží veliká povodeň. V klidu si připravuje večeři, a přitom za pár vteřin bude jeho dům pohlcen vodou. Mít informace by mu pomohlo alespoň vyběhnout ven. Ale připravenost může znamenat více. Tento člověk měl již před lety tento dům opustit a vybudovat jiný – výš, kde by ho voda nezasáhla. Připravenost je tedy takové jednání, kdy člověk do svého života zařadí skutečnost Kristova příchodu.

Pondělí 28. 11. - **Mt 8,5-11:** Církev je otevřena všem, bez ohledu na původ. I my jsme tedy ti mnozí, kteří budou u jednoho stolu se starozákonními proroky. To ať mě naplní radostí i hrdostí!

Úterý 29. 11. - **Lk 10,21-24:** Všimám si mocných činů, které i dnes Bůh působí? Kéž mě právě adventní doba vyburcuje z otupělosti, nevšímavosti.

Středa 30. 11. - **Mt 4,18-22:** Ondřej a Petr byli rodní bratři. Byli zvyklí na součinnost při rybolovu, při přípravě všelijak zamotaných sítí... Výzva ke spolupráci mezi církvemi!

Čtvrtek 1. 12. - **Mt 7,21.24-27:** Ježíš se zřejmě nebude ptát na mé projevy zbožnosti, ale na to, jak jsem se svým životem naložil. Stále mi dopřává čas „zlepšit základy“.

Pátek 2. 12. - **Mt 9,27-31:** Ježíš se brání popularitě. Máme pochopit paradox, že právě skrze jeho kříž přichází uzdravení, prozření. A právě tím máme dávat světu naději, kterou tolik potřebuje. A obhajovat tak smysl života.

Sobota 3. 12. - **Mt 9,35-10,1.5-8:**

Pánova lítost je vyjádřením jeho lidského citu. Ani my se nemusíme stydět za své citové projevy. Ale mají

nás podle Ježíšova vzoru pohnout k aktivitě, ke konání...

Youcat (50. část)

Jak se uskutečňuje svátost manželství? Papež František ovšem správně připomíná, že „manželství je i každodenní práce, dalo by se říci, že je to umělecké řemeslo, zlatnická práce, protože manžel má za úkol umožnit své manželce být více ženou, a právě tak manželka má za úkol umožnit svému manželovi být více mužem... No ano, dokázal bych si představit, jak tě jednoho dne ve vsi na ulici zastaví lidé a řeknou ti: „Jaká krásná silná žena...!“ – „Není divu, když má takového muže!“ Ale také tobě řeknou: „No jen se na něho podívejte...!“ – „Není divu, když má tak skvělou ženu!“ A přesně tak to je! Jde právě o to, abychom jeden druhému vzájemně umožnili růst“.

Co je to cizoložství? Je rozvod v pořádku? Aby dokázalo vytrvat to, co je z čistě lidského hlediska nesmírně riskantní, muž a žena si navzájem udělují před knězem „svátost manželství“. Je to víc, než co může nabídnout jakákoli manželská smlouva. Bůh nabízí páru manželský svazek a osobně vstupuje do společenství muže a ženy, aby je tak spojil v hloubi své neodvolatelné božské lásky: „Co tedy Bůh spojil, člověk nerozlučuj“ (Mt 19,6). **Co je to čistá láska? Proč má křesťan žít v čistotě?** Než si oba navzájem slíbí věrnou lásku, „dokud nás smrt nerozdělí“, musí být naprosto jasné, co k manželství neoddelitelně patří. Patří sem samozřejmě i sex. Manželství totiž nevzniká jen vzájemně uděleným slibem, ale i tím, že muž a žena manželství naplní, sexuálně se spojí, a stávají se tak „jedním tělem“ (srov. Mt 19,5). Proč si vlastně někteří lidé stále myslí, že Bůh nemá se sexem nic společného! Když Ježíš klade důraz na nerozlučitelnost manželství, neukládá tím lidem nějaké svazující příkázání. Spíše naopak – osvobozuje je, aby očekávali velkou lásku nikoli jeden od druhého, ale od něho. Verš z Pavlovy Velepísně na lásku je pravdivý jedině ve společenství s Bohem: **„Láska nikdy nepřestává“ (1 Kor 13,8).**

(z knihy *Youcat: Kurz víry*)

11/ Proč je tak důležité najít si čas a modlitbu? II

Všichni jsme ohroženi aktivismem. Je hlavním hrozbou, která se vznáší nad těmi, kdo žijí zasvěcený život. Víím, o čem mluvím, když říkám, že je to také velká těžkost nás kněží. Mnozí z nás se skutečně snaží věrně dodržovat čas na každodenní modlitbu. Ať už je naše spiritualita jakákoli, všichni vnímáme, že v těch dnech, kdy jsme nevěnovali dost času modlitbě, i naši kněžské službě něco schází, je prostě jiná. Sám jsem to zažil, ještě když jsem byl jáhnem. Během celého svého jáhenského roku jsem se věnoval organizaci obřího evangelizačního projektu. Pomáhal mi kamarád, který absolvoval pařížskou hereckou školu Cours Simon, společně jsme připravili tři evangelizační divadelní představení. Sehnali jsme cirkusový stan pro dvě stě lidí, kamion a velký autobus. Dali jsme dohromady čtyřicet mladých misionářů a v červenci 1993 jsme odjeli na turné po jižním pobřeží Francie: Port-Camargue, Aigues-Mortes a departement Gard. Natolik jsem se položil do přípravy svého projektu, že jsem postupně, kradmo osekával čas své osobní modlitby, měsíc za měsícem, až jsem na ni rezignoval úplně. Přitom už od svého vstupu do semináře v roce 1986 jsem se poctivě snažil si uchovat každodenní hodinu tichého rozjímání, protože je součástí mé duchovní formace. Naše evangelizační turné bylo velkým úspěchem pro čtyřicet misionářů, kteří na něj dodneška nadšeně vzpomínají, ale plody na straně evangelizovaných byly minimální. Moc lidí nepřišlo a nenastalo ani mnoho setkání, kde bychom s někým zapředli hlubší rozhovor. Obrovské úsilí pro nepatrný výsledek... Tehdy jsem porozuměl moudru, které jsem kdysi slyšel: „Pozor na to, že konat dílo pro Boha nemusí nutně znamenat konat dílo Boží.“ A jelikož jsem Ježíše odsunul někam na okraj své činnosti, zjevně jsem tehdy ztratil cit pro rozlišování. Dělal jsem toho hodně pro něho, ale bez něho. Když dnes pořádně se školou CapMissio a hnutím Anuncio letní misie na pláži v oblasti Hérault, poctivě dodržujeme čas na každodenní rozjímání. S mnohem menší „výpravou“ se nám daří oslovit stovky lidí, plody bývají hojné: lidé se s námi modlí, zpovídají se, znovu nalézají svou víru... až do té míry, že se později někteří z oslovených sami stávají misionáři.

Ať už jsou náš život a povolání jakékoli, všichni jsme zváni k tomu, abychom skrze modlitbu znovu dali Ježíši místo ve středu svého života. ...

(z knihy *René-Luca Patnáct podobenství*)